

ความสุขในโลกขึ้นอยู่กับความพอดี

ความสุขในโลกขึ้นอยู่กับความพอดี ถ้ารู้จักความพอดี ผู้นั้นจะมีความสุขในโลกนี้ได้ แต่ก็ไม่มีความสุขใดในโลกนี้ มีความจริงถาวรตลอดไป เดียวก็สุข เดียวก็ทุกข์ สลับกันไปไม่คงที่ เดียวก็ดีก็ชั่วมั่วกันไป ไม่มีสิ่งใดสมหวังตั้งใจคิดเอาไว้ ใจจึงมีความผิดหวังอยู่ตลอดเวลา จะหาความพอดีในโลกนี้ไม่ได้เลย เพราะความพอดีไม่มีอยู่ในโลกนี้ แต่ความพอดีมีอยู่เฉพาะใจเท่านั้น ถ้ารู้จักความพอดีภายในใจผู้นั้นพอจะมีความสุขได้บ้าง การรู้จักความพอดี ผู้นั้นจะต้องรู้จักความไม่พอดีว่าเป็นอย่างไร พอจะได้เป็นแนวทางที่แตกต่างกันในระหว่างความพอดีและไม่พอดี เหมือนกับอาหารที่เราต้องการรสชาติที่พอดี เราต้องรู้จักอาหารรสที่ไม่พอดีเอาไว้ เพื่อจะได้รู้ว่าความพอดีและความไม่พอดีเป็นอย่างไร เราจะเลือกได้อย่างถูกต้อง นี่ฉันใด ใจที่ไม่รู้จักความพอดี ย่อมมีความสุข จะหาความสุขไม่เจอตลอดไป ทั้งในชาตินี้และชาติหน้า ถึงจะมากเกิดในโลกนี้อีก ร้อยกับปีพันกัลป์อนันตชาติ ก็ไม่ได้ลิ้มรสชาติความสุขทางใจนี้เลย

ขณะนี้ใจมีความลุ่มหลงอยู่กับอารมณ์ของโลกๆ ใจจึงตกอยู่ในท่ามกลางของกิเลสค้นหาโดยไม่รู้ตัว ความเคยชินต่อเหตุการณ์เหล่านี้จึงกลายเป็นนิสัย ความเข้าใจจึงกลายเป็นธรรมดา เกิดก็เป็นธรรมดา แก่ก็เป็นธรรมดา เจ็บไข้ก็เป็นธรรมดา แม้แต่ความตายก็ถือว่าเป็นธรรมดา ทุกอย่างที่เกิดขึ้นก็ถือว่าเป็นเรื่องธรรมดาไปทั้งหมด ใจจึงไม่รู้ไม่เห็นความแตกต่างอะไรในความเป็นอยู่อย่างนี้ ใจจึงได้ฝังตัว จมอยู่กับคำว่าธรรมดาต่อไปโดยไม่มีกำหนด ไม่รู้ว่าเมื่อไหร่ใจจะตื่นตัวรู้ตัวในเหตุการณ์อย่างนี้ ใจที่เป็นตะมะ ตะมะ มีดมาและมีดไป โดยไม่มีจุดมุ่งหมายปลายแดนหาที่จับลื่นไม่ได้ จึงเรียกว่า ใจหลงไปตามกระแสโลก เวียนวนไปมาอยู่ในภพทั้งสาม เป็นไปตามกฎธรรมดา ที่ใจยังหลงอยู่นั่นเอง

การแก้ไขต้องใช้ปัญญาพิจารณา ให้รู้เห็นเป็นไปตามความเป็นจริง กับ
สิ่งที่เป็นธรรมดาเหล่านั้นให้ชัดเจน มีความรู้เห็นด้วยเหตุและผล ให้เป็นไปตาม
อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ด้วยสติปัญญาของตัวเอง ดำริบ่อยๆ พิจารณาบ่อยๆ
ความเข้าใจผิด ความเห็นผิดก็จะค่อยจางออกจากใจ ความสว่างกำจัดความมืด
ฉับไฉน สติปัญญาก็กำจัดความมืดบอดของใจได้ฉับนั้น จงฝึกปัญญาขึ้นมาเพื่อเป็น
ตาให้แกใจ เพื่อจะได้เกิดความรู้เห็นตามความเป็นจริงนี้เสียที ความรู้จริงเห็น
จริงตามความเป็นจริง จะต้องกำจัดตัวโมหะ อวิชชาให้หมดไปจากใจเอง ฉะนั้น
สติปัญญาจึงเป็นตัวแก้ปัญหาก็ได้ ทั้งในทางโลกและทางธรรม ขอจงฝึกสติปัญญา
เพื่อแก้ปัญหของใจ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปด้วยเทอญฯ

สาธุการ.ศก จ.ว.๒๒๒๒๒

